

02 Charles Laib Bitton, VERRE EN INNERLIJKE REIZEN

Van Londen tot Firenze: Charles Laib Bitton (Brussel, 1985) staat voor een intuïtieve, levende schilderkunst, ontdaan van de kunstgrepen en visuele overdaad van onze tijd. Hij heeft het niet voor spektakel, maar zwicht voor spontaniteit, eerlijke materialen en alle mysteries die daaruit kunnen voortvloeien. Zijn schilderkunst wordt gevoed door rauwe emoties en is doordrongen van de steden die zijn blik hebben gevormd. Zijn oeuvre is dus niet zozeer een verre, maar wel een innerlijke reis.

Door **Gwennaëlle Gribaumont**

01. *Seated Nothing II*, zelfportret van Charles Bitton, Firenze, 2023.
02. *Painting of an Orange on a Wall*, Portugal, 2020.
Rechterpagina *Head of a woman*, Florence, 2024.

Charlesbitton.com

Londen (2006-2008)

In Londen ontdekte Charles Laib Bitton de kunst als een existentiële mogelijkheid. Hij was opgegroeid in een zeer traditionele omgeving waar geen plaats was voor kunst en studeerde bedrijfskunde. Hij wist toen nog niet dat creativiteit een optie was. Hier vond hij zijn roeping: de jongeman studeerde er design, een tussenstap naar de schilderkunst.

New York (2008-2013)

Charles Laib Bitton was naar New York gekomen voor een baan in de wereld van architectuur en design, maar hield zich tegelijkertijd bezig met muziek. Een brutale inbraak kostte hem echter het grootste deel van zijn composities. Dat was een pijnlijk verlies en een beslissende trigger. Dit voorval bleek een kantelpunt: beeldende kunst nam voortaan het voortouw en

‘Sommige schilders zijn nog nooit hun stad uitgekomen. Anderen hebben veel gereisd. Toch kunnen ze allemaal dezelfde visuele ideologie delen. Het gaat er niet om hoeveel afstand je aflegt, maar of je erin slaagt het mens-zijn te zien en te laten zien.’

dwong hem zich daar volledig aan te wijden. Tijd om terug de grote plas over te steken.

Lissabon (2014) & Berlijn (2019)

Zowel in Lissabon als in Berlijn leefde de kunstenaar bescheiden. Hij reisde licht, logeerde bij vrienden en familie en verbleef in geïmproviseerde ateliers zodat hij voortdurend kon creëren. Hij ging niet naar de academie en volgde dus geen kunstopleiding. Toch stelde hij zichzelf hoge eisen. Hij beleefde de steden nu eens als bakens van licht dan weer onrustig en nerveus. Maar ze verankerden hem hoe dan ook in een pretentieloze schilderkunst, gevoed door obsessies en herhaling.

Kopenhagen (2015)

In Kopenhagen verstrakte de winter zijn kleurenpalet en zijn blik. Licht werd schaars, bijna heilig. Zwart, grijs en wit werden zijn natuurlijke metgezellen. In die duisternis, die synoniem stond voor vruchtbare eenvoud, verfijnde hij zijn beeldende identiteit.

Wenen (2015-2018)

In Wenen schreef hij zich in aan de Academie voor Schone Kunsten. Hij wilde een diploma behalen om zo makkelijker toegang te krijgen tot programma's voor woongelevenheid en financiering. Hij behaalde zijn diploma en liet zich inspireren door de Wiener Werkstätte. Hun voorliefde voor exacte en esthetische verhoudingen scherpte zijn oog voor detail nog meer aan. Charles Laib Bitton werd daarna toegelaten tot de Academie voor Schone Kunsten in Düsseldorf.

Firenze (2022-2026)

Charles Laib Bitton woont inmiddels al vier jaar in Firenze en heeft daar de perfecte balans gevonden tussen werk en privé. Hij woont en schildert in dezelfde ruimte en leeft bijna als een monnik. Zijn penseelstreken zijn eenvoudiger geworden. Zijn kleurenpalet oogt milder, alsof elke schakering voortaan zijn aanwezigheid moet verdienen. 'Ik ben gelukkig waar ik ben. Ik heb het gevoel dat ik voor altijd in Firenze zou kunnen blijven en er steeds weer alle inspiratie zou kunnen vinden die ik nodig heb.' ●